

Strategija obrazovanja odraslih, doneta još 2006. godine, predstavlja idejni plan realizacije određenih koncepata koja država uzima za primarne. Strategija, doneta pod pritiskom željenih evropskih integracija ili osveščivanja vladajuće elite o neophodnosti i delotvornosti obrazovanja radnog kadra, predstavlja instrument za implementaciju različitih strategija kojima se predviđja dalji rast i oporavak privrede kao i celokupnog društva u periodu tranzicije.

Obrazovanje odraslih, kao osnovni pojam koji dominira u strategiji, predstavljen je kao polazna osnova za stvaranje ekonomije zasnovane na znanju i unapredjenju sposobnosti, kao i stvaranje kulture znanja i učenja.

Srbija je, kao zemlja u Evropi koja je među poslednjima ušla u proces tranzicije, donevši strategiju napravila prvi, doduše samo početni i mali, korak za približavanje evropskom tržištu. Donošenje same strategije omogućava u budućnosti mogućnost kompetentnosti obrazovnih kadrova na stalno promenljivom tržištu rada. Prvi korak, koji je napravljen 2006. je trebao da prouzrokuje još najmanje dva velika koraka u svojoj skorijoj budućnosti – donošenje akcionog plana kao i zakona o obrazovanju odraslih, koji bi omogućio strategiji obrazovanja odraslih legalitet. Usled različitih promena na političkoj sceni, ovaj zakon kao i celokupna priča o obrazovanju odraslih pada u zaborav. Tek nedavno ponovo počinje da se spominje obrazovanje odraslih kao jedan od bitnijih ciljeva čija bi realizacija omogućila sprečavanje posledica ekonomske krize kao i nastavak evropskih integracija. Da li je to samo još jedna politička obmana ili je država odličila ozbiljno da se pozabavi ovim pitanjem vreme će dokazati.

Nasuprot okolnostima koje su iznedrile strategiju obrazovanja odraslih, strategija se ne zasniva na političkim i stranačkim relevantnim pitanjima, već je nastojano da strategija predviđja privredni rast celokupnog društva, kao i poboljšanje života svakog pojedinca. Polazna osnova strategije sastoji se od dokumenata koji su odredili glavne smernice kretanja evropske privrede i razvoja društva u EU. Pored toga strategija se smatra vrlo bitnom za rešavanje problema u socijalnoj i privrednoj sferi u srpskom društvu.

Obrazovanje odraslih nije svemoćno. Na osnovu ovakvog odredjenja obr. odraslih može se zaključiti da su neophodne i reforme ostalih sistema da bi se proces tranzicije približio željenom ishodu. Prvenstveno mislim na reformu sistema obrazovanja dece i mladih. Istraživanjima je potvrđeno da postoji veliki jaz između neobrazovanih i obrazovanih. Veliki deo Srbije, skoro 50%, ima samo elementarno obrazovanje. Ako se uzme i drugi pokazatelj da je veliki broj nezaposlenih i među mladima do 30 godina, može se postaviti pitanje da li je sistem obrazovanja efikasan? S'obzirom da je veliki broj mladih koji imaju visoku ili višu stručnu spremu nezaposlen, postavlja se i pitanje da li je i sistem visokog školstva pravilno i pravedno koncipiran? Od obrazovanja odraslih se traži da reši ove probleme. Ali ponovo bih se vratio na tezu da obrazovanje nije svemoguće. Uključivanjem osoba koje nemaju stručne kvalifikacije u obrazovanje odraslih, mogu se postići željeni rezultati, tj. da osoba stekne kvalifikacije. Ali nije potrebno društvu da ima što veći broj obrazovnog i stručno kvalifikovanog stanovništva samo na papiru. Neophodno je da ti ljudi rade. Tu strategija obrazovanja predviđja jednu inovaciju koja bi potencijalno mogla da reši ovaj problem. Smatra se da obrazovne oblike treba da organizuju socijalni partneri zajedno. Socijalni partneri, kao zainteresovani akteri, omogućuju da se realizuju obrazovni oblici. Prvenstveno to se odnosi na finansijsku i zakonsku podršku. To je hipotetički izvodljivo, ali postavlja se još jedno pitanje. Da li će preduzeće, koje je predviđjeno da finansira jedan deo obrazovnih usluga, prihvatiti da finansira obrazovanje osobe za posao koji ne zahteva visoke kvalifikacije, kada može da zaposli radnika koji će posao naučiti kroz praksu ili na neki drugi jeftiniji način (posao konobara, šankera). Tu se javlja neophodna pomoć od strane ostalih ministarstava. Neophodna je potreba za uskladjivanjem zakona o radu, da bi strategija mogla da zadovolji svoje ciljeve. Isto tako javlja se problem u visokom školstvu, gde se javlja veliki broj nepotrebne radne snage. Veliki broj studenata stiže visoku školsku spremu, a nakon toga nema gde da se zaposli. Nasuprot velikog broja suficitarnih zanimanja javljaju se deficitarna

zanimanja. Od obrazovanja odraslih se očekuje da reši taj problem prekvalifikacijom. Postavlja se pitanje da li je ekonomski efikasnija prekvalifikacija ili plansko ispitivanje deficitarnih zanimanja kao i predviđenog privrednog rasta na osnovu koga bi mogle da se odrede potrebe za neophodnim kadrovima? Stoga smatram da je neophodna i temeljna reforma visokog obrazovanja koja mora biti usaglašena sa tokovima obrazovanja odraslih.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE  
PREUZETI NA SAJTU. -----**

[www.maturskiradovi.net](http://www.maturskiradovi.net)

**MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: [maturskiradovi.net@gmail.com](mailto:maturskiradovi.net@gmail.com)**